

מכתבים

כן נגיד, לא נגיד

על הלחץ מאי-מינויו של עדי אמוי ראי לנגיד בנק ישראל (העולם הזה 18.6.86).

החוכמה האמיתית בחיים היא למצוא את נקודת-האור במצב לא סימפאתי. ולדעתי, כפר-שת נגיד הבנק סיפק לנו שיעמון פרס נקודה כזאת.

אם, כפי שעכשיו מתברר, המילה שלא אינה מילה, וההבטחה שלו אינה הבטחה, אז אולי, כמו שהוא הבטיח והתחייב לעדי אמוראי ולא קיים, כך הוא גם לא יקיים מה שהתחייב ליצחק שמיר וטראומת ראשות-הממשלה לשמיר כ-17 בי אוקטובר תימנע מעם ישראל.

מנחם קרוב, בתים

עשן מן המקטרת

על סיוע המפלגה הליברלית למימון הוצאותיו המישפטיות של ח"כ בני שליטא (העולם הזה 18.6.86).

אבקש להבהיר: מסכת חקירותי המישטרית תיות לא היתה אישית. נלאיתי כבר מלהסביר שנושא השוחד המיני עמד שלושה חודשים כלכר. לא היה לשוחד זה שום ערך מעשי או מישפטי מלכתחילה.

עמדה לפני המישטרה הכריזה לאסוף את מיקטרת-הבלשים ולהודות בטעותה הבומבסטית, או לחפש אישומים חדשים. מאחר והמישטרה היתה כבר שבוייה בקיא הפירסומים של עצמה - לא נותרה לה ברירה אלא לחפש ככיוונים אחרים. הם עשו זאת במלוא המסירות.

מאחר והנני עומד בראש רשות מקומית מזה 30 שנה בקירוב, הם מצאו כר נרחב לפעולה... חקרו את כל היקף פעילותי הציבורית. חקרו את ראש מועצת מנחמיה, איש הליכוד, שהוא גם חבר-כנסת.

היום אני תובע בגאווה את סיוע המפלגה (למימון הוצאותי המישפטיות). זהו עניין עקרוני. אני דורש סיוע זה בריש גלי ומעל השולחן. ח"כ בני שליטא, ירושלים

סגנון הפראיירים

על סיגנון-הכתיבה של חיילים קר-בים, בהמשך להתכתבות הרמטכ"ל עם חיילי צה"ל העולם הזה 4.6.86.

כל הכבוד לנגידא שמי ששמה את הרגש היכן שהתבקש. כל פראייר פשוט חייב להיות גאה במעמדו. ומכיוון שהיא הכניסה את טרומי פלדור לעסק (אחד הפראיירים) אני מבקש להסב את תשומת-הלב לעוכרה מעניינת: לכל הפראיירים מסוג זה ישנו גם סיגנון-כתיבה מסוג מיוחד.

כאשר, בקרב על גליפולי, אותו חציאי תורכי מסולע שהבריטים לא יכלו לו, נפל אחר מחיליו של טרומפלדור בגרוד נהגי הפרידות, מיהר זה לאסוף את חפציו של החייל ושלה אותם לאביו. בצירוף מיכתבת-נחומים, שבו כתב טרומפלדור, בין השאר:

"... תקבל כבוד שלי בעד זה שיכולת ללמד ככה בינך. שהוא היה גם איש טוב, גם יהודי טוב וגם איש צבא טוב" ואז ענה לו האב (הכותב והחותם בדימעה, יהושע העשל וערטהימער): "בני נהרג במלחמה... ולא על החפצים אני מיצר ודואג. כי אם הרלי איננו למה לי החבל?" אלירה חריש, רחובות

מישפחה שכזאת

על יהודה גור, מחבר המילון העברי ואביה של הדסה סמואל המנוחה (העולם הזה 11.6.86).

הקטע במדור תמרורים, שדיווח על מותה של הדסה סמואל, הזכיר כי היא היתה בתו של המילונאי יהודה גור.

לכתשומת-לב המתעניינים: יהודה גור לא רק חיבר את המילון הגדול, אלא היה גם, באחד השלבים של חייו, סגן מנהל בנק אנגלר-פלשתניה קוממני (בלל של היום) בביירות. ולפני כן הוא היה מורה במושב עקרון, שם התאהב באחת התלמידות שלו, רחל, שהיתה לימים לאשתו ולאם חמשת ילדיהם, ששניים מהם נפטרו החודש, בזה אחר זה.

אלה הם הדסה סמואל ואחיה, הר"ר שי גור, לשעבר הוטרניאר הראשי של מישור-החקלאות, שכיליד העיר יפו ביקש להיקבר בבית-הקברות היהודי בעיר, שבו לא נקבר איש מזה עשרות שנים ובקשתו נתמלאה.

צבי סורת, ירושלים

מדור חדש: "דיעה אחרת" ארידור נגד המימסד

יורם ארידור, שריהאוצר לשעבר, מס' ביר כי לא הכנסת והשרים הם ה"שולטים במדינה, אלא מימסד סמוי וחשאי, שאיש אינו יכול לו.

הצדיק והבהמה

אחרי הפגיעה הראשונה בשיבה, מיהרו ראשי החרדים, להידיבר עם המנהיגים הרופסים והמתרפסים של הציבור החילוני. הם ידעו אל מי לסנות, בבחינת ידע צדיק, נפש בהמתו: כי הידברות זו אינה אלא כניעת מיסלנות השילטון, כשם שהדתמיסות המי מורכמת היא בעצם כפיית האמונות הדתיות על הציבור המואם בהן.

חצוף באומות

"הצוף בחיות - כלב; חצוף באומות - ישראל." זהו המוטו העולה מפרוטוקול של שיחה מדהימה בין רבנים ומורי הלכה, גיזענות, אמונות טפלות, פרימיטיביות חשוכה ואפילו אנטישמיות בסיסית מתגלות בדיון על ה"טריקים שבהם יש לזרו את בואו של משיח צידקנו".

אבן מקיד תברח

אבא אבן יזם הצהרה של שדולת היונים - והתכחש לה ברעג האחרון * מירון בבנישתי דיבר אל עורף-הדין הפלסטיני, כמו מושל צבאי * בעזה נאסר על אנשי שלום-עכשיו לשוחח * רק לשיחה עם ערפאת בתוניס יהיה המשך פורה.

בדרך אל המים

סיגל סיגני (בתצ"ל) היא אחת הנערות החולמות לזכות בתחרות המסורתית "מלכת המים". לראשונה הופיעה בציבור ביחד עם מתמודדות יפהפיות אחרות.

המדורים הקבועים:

- מכתבים - נקאי בבירות, כלה בעקרון וקבר ביפו
- איגרת-העורך - צעיר בשם חי ושופט בשם חריש
- הנרדן - שלוש סיסמות האח הקטן
- במדינה - נא לשלם ולשתוק!
- השבון נפש - עם אריה אזולאי
- תשקיף - הנשיא העדיף כדורגל
- אנשים - כיצד זכה מנחם בגין בפר"ט
- סיסטיסה ממיסעדה באום אל-פחם
- יומן אישי - קאפיטליזם של רוחים וסוציאליזם של הפסדים
- מזה הם אומרים - השנה זה היה שבוע של סיפרי עציצים וגינון!

כתבת השער הקידמי:

נבלה רבנית

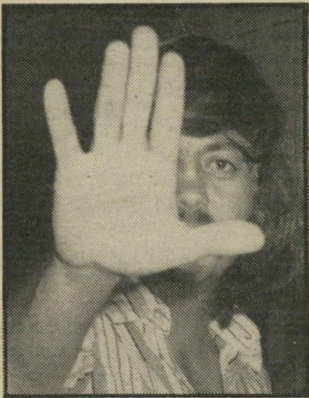
מאחורי איצטלה של ח"כ ועל רב, פתח השבוע חיים דרוקמן במסע הכפשה גבוי ומנוול נגד הפרקליטה הבכירה דורית בייניש (בתצלום). בהתחסדות צדקנית מכוערת הוא טפל עליה עלילה רומאנטית, כמו אחרון רכלני-הביבים, ושכח כי המיקרא איים על המשמיצים בעונש של צרעת.

כתבת השער האחורי:

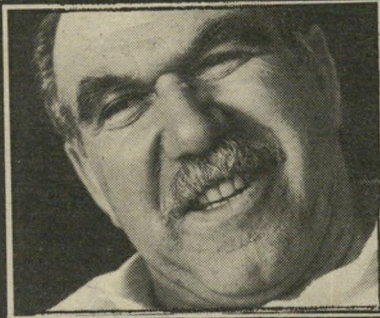
בנר בחר בננר

כיצד הצליחה העיר ניו-יורק לשגע את העיתונאי אהרון בכר, והאם תזרוק אותו מערכת עיתונו אחרי שנודע כי הוא אינו מתכוון לחזור? מה יאמרו על כך קוראיו הנאמנים, שקראו בהנאה את ליגלוגיו על היורדים ועל ה"פרובינציאל הישראלי המצוי?"

ברזלים בלבד

מזה שנים מונח בכספת המפכ"ל רוח סודי, המנתח את הידרדרות המישטרה: מיספרם של הקצינים הבכירים הולך וגדל והם בולעים את רוב התקציב. על השבון החוקי רים ועבודת השטח בקצב זה, ישארו בה בעלי הברזלים בלבד.

מעצר משופר

בית המעצר באביב-בכיר דווקא השתפר, מסביר ראש עיריית אשדוד, אריה אזולאי, שביהלה בנייתן בעצירה לפני כן הכור את המקום רק כמעיל נמדין באגודה למען הסדר.

תקדים בלס

סניגוריו החדשים של דויד בלס עירערו על מעצרו עד תום-ההליכים המישפטיים נגדו, והעלו נימוקים מפתיעים, העשויים לשנות את היחס לכל חשודי הצווארון הלבן.

עסקנים במידבר

ראש עיריית באר-שבע הודיע כי הוא מת-פטר ועובר לתלאביב, ושלשה עסקנים לחמום על הירושה. טכסיסים מזורים, ריח כלנתיזום עולה באף והובות של כיליוני שקלים לזהמים יותר מן הרח המידברית.

סינדרלה ממין זכר

בני לוי, ילד תשיעי במישפחה בת 10 מכרם התימנים, הגיע בחוסר כל לניו-יורק, ושם התעשר מצוירו, הנמכרים היום ברבבות של דולארים.

רחל המרחלת מדוחת:

המלח שנטש את מרים (נגברת צ'יבטר) פוקס • הר"ר ישראל תמיר • שהתאהב בלבונטית • צעירה • קובי זר, רופא הנשים ששבה את ליבה של תמו כן-עמי • עצועה • מסיבת הכרמיצוה של רון, בנם של חני והיהלומן גרשון סמישק, שהסתיימה בכעיסות 11 • סאוילי • בנטון (עשית טוטו היום!) • מתאילנד (בתצלום) מתחת לחור • מה עם אבי אהרן ישראל •

ללמד את גולן

הבימאי הרוסי אנדרי קונצ'ובסקי מסביר להעולם הזה כיצד הוא עומד ללמד את הבימאי מנחם גולן להפיק סרטים. כי לביים הוא כבר יודע.

אהבה חשוכה

היא שואלת: מדוע בעלי מסתתר מפניי בחושך, ואינו מוכן לחשוף עצמו אפילו באור קטן? • הוא שואל: מדוע כבר אין לי פיצור צים ואיקוקין דינור?